

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

LA VERDAD

L'imperialisme intenta reordenar el dispositiu militar a escala mundial

La resistència contra la guerra avui és la pedra de toc de totes les organitzacions que diuen defensar els interessos dels treballadors i els pobles. No ens enganyem, els discursos de defensa de la democràcia, de defensa d'una “nació oprimida”, de defensa de poblacions atacades, no són res més que la justificació d'una política que porta la Humanitat a un desastre permanent. El nostre ministre d'exterior, el señor Albares ens pronostica -fent-se ressò de Biden- una guerra d'anys.

Es evident que l'enfonsament i la descomposició del mercat capitalista, l'anunci d'una fam que pot afectar més de mil milions d'éssers humans, els brutals atacs als salaris, les pensions, els drets democràtics i socials de tota la població, formen part de aquesta política de guerra.

Davant d'això només hi ha una posició: GUERRA A LA GUERRA!

En aquest marc, Biden intenta reordenar el dispositiu contrarevolucionari d'entrada el militar- per disciplinar tots els governs en la seva contraofensiva per fer pagar la crisi als treballadors i als pobles i al seu propi país.

Les “aliances” que teixeix contra la Xina es completen amb la Cimera de les Amèriques que convoca a Los Angeles aquesta setmana entrant. Juntament amb el cim de l'OTAN a Madrid els 29 i 30 de juny. Per això és important participar i impulsar les mobilitzacions contra ella. Hem conegut aquests dies el Manifest de la Plataforma estatal No a l'OTAN, en la qual participen els sindicats UGT i CCOO. En aquest text, es dirigeixen a Pedro Sánchez perquè retiri la invitació a Madrid i criden a manifestar-se. Tota organització que es preï de parlar en nom dels treballadors s'ha de sumar, sense cap vacil·lació, a aquesta mobilització.

Perquè aquesta resistència s'emmarca en la que hi ha a tot el món; des de Brasil a Ceylan, des de Sud-àfrica a Alemanya. Una resistència que clama no a la guerra, diners per als salaris, serveis públics, pensions...

Publiquem a continuació dos documents que ens il·lustren sobre el dispositiu de l'imperialisme les contradiccions i la resistència. El primer, un article del diari

francès Informations Ouvrières, sobre la guerra d'Ucraïna i les mesures del govern Biden per fer front a la competència de la Xina pels mercats. El segon, un text de la revista El Trabajo de Mèxic sobre la Cimera de les Amèriques.

D'Ucraïna a la Xina

Ahora que els combats s'intensifiquen al Donbass, amb la seva processó de morts, ferits i refugiats, Joe Biden, en un viatge a Àsia, deia a Tòquio: “Rússia ha de pagar un preu a llarg termini per la seva barbàrie. tracta només d'Ucraïna, perquè si les sancions no es mantinguessin, quin missatge estaríem donant a la Xina sobre el cost d'un intent de prendre Taiwan per la força”. AFP informava dilluns: “Després d'una visita de tres dies a Corea del Sud, Biden va arribar al Japó diumenge a la nit, i els representants nord-americans van presentar els dos països com l'eix de l'aparell nord-americà davant l'ascens de la Xina a la regió. En una conferència de premsa conjunta dilluns, Biden i Kishida van prendre una postura ferma cap a Beijing, reafirmant la seva ‘visió compartida d'un Indo-Pacífic lliure i obert’ i dient que havien acordat monitoritzar l'activitat naval xinesa a la regió on la Xina està mostrant ambicions creixents. ‘Hem de demanar a la Xina que compleixi amb el dret internacional’, fins i tot en assumptes econòmics, va dir Kishida. Biden també va advertir que els Estats Units defensarien militarment Taiwan si Beijing envia l'illa autònoma, dient que la Xina estava ‘coquetejant amb el perill’”. Aprofitant el viatge a Àsia, Biden va convocar el Quad (Diàleg Quatripartit de Seguretat entre Estats Units, Japó, Austràlia i l'Índia) i va dir que era una “oportunitat crítica per intercanviar punts de vista i continuar estimulant la cooperació pràctica a la regió.” També va aprofitar el viatge per anunciar una nova associació econòmica a la regió.

El Marc Econòmic Indo-Pacífic (IPEF) no és un acord de lliure comerç, però preveu una integració més gran entre els països membres en quatre àrees clau: l'economia digital, les cadenes de subministrament, l'energia verda i la lluita contra la corrupció. Jake Sullivan, l'assessor de

seguretat nacional dels EUA, va assegurar que es tractava d'una “plataforma oberta”, perquè havia estat concebuda i definida com a tal, però Pequín se sent deliberadament exclòs i ja ho ha deixat clar, castigant aquest diumenge a “petites camarilles” destinades a “contenir la Xina” (AFP). Joe Biden, també a Àsia, va signar la llei aprovada el 19 de maig passat pel Congrés nord-americà que suposa un gegantí desemborsament addicional de 40.000 milions de dòlars per a la guerra a Ucraïna; per la seva banda, el G7 n'acaba de prometre 20.000 milions. Les coses són clares: no es tracta de defensar el poble ucraïnès o Ucraïna, sinó que també es tracta de la Xina i totes les relacions mundials que l'imperialisme nord-americà busca reorganitzar sota el seu control. Però la classe dominant nord-americana s'enfronta a un país fracturat als mateixos Estats Units. Les eleccions intermèdies del proper mes de novembre (en què es renovarà tota la Cambra de Representants i un terç del Senat) suposen el risc que Biden pateixi una derrota, i són l'expressió oberta de la crisi política que s'està desenvolupant als Estats Units, les conseqüències dels quals seran per descomptat globals. sinó que també es tracta de la Xina i totes les relacions mundials que l'imperialisme nord-americà busca reorganitzar sota el control. Però la classe dominant nord-americana s'enfronta a un país fracturat als mateixos Estats Units. Les eleccions intermèdies del proper mes de novembre (en què es renovarà tota la Cambra de Representants i un terç del Senat) suposen el risc que Biden pateixi una derrota, i són l'expressió oberta de la crisi política que s'està desenvolupant als Estats Units i les conseqüències dels quals seran per descomptat globals. sinó que també es tracta de la Xina i totes les relacions mundials que l'imperialisme nord-americà busca reorganitzar sota el control. Però la classe dominant nord-americana s'enfronta a un país fracturat als mateixos Estats Units. Les eleccions intermèdies del proper mes de novembre (en què es renovarà tota la Cambra de Representants i un terç del Senat) suposen el risc que Biden pateixi una derrota, i són l'expressió oberta

de la crisi política que s'està desenvolupant als Estats Units Units i les conseqüències dels quals seran per descomptat globals.

LA 9ª CIMERA DE LES AMERIQUESES

Biden ha convocat els membres de l'OTAN a reunir-se a Espanya els dies 29-30 de juny. (els governs de Finlàndia i Suècia han demanat la seva adhesió a aquesta organització). La guerra a Europa tendeix a estendre's.

La invasió d'Ucraïna per l'oligarquia mafiosa de Putin va donar a Biden el pretext, per empènyer els governs d'Europa per mitjà de l'OTAN, no només a intervenir a la guerra d'Ucraïna (ajudes financeres, entrega d'armes, assessors militars govern Ucraïnès, boicot a les mercaderies russes) sinó alhora a iniciar un tsunami armamentista (elevant els pressupostos d'armes al 2% del PIB de cada país.)

Gairebé alhora, per ser més precisos, 3 setmanes abans, a principis de juny, Biden convoca, els governs d'Amèrica Llatina, a l'anomenada 9a Cimera de les Amèriques. Dues conferències amb perfils diferents, es pot dir, però que expressen l'intent per part del Govern dels EUA de reorientar la seva política mundial per obrir-se mercats, per desallotjar si escauels competidors (Xina, Rússia...), per enfrontar la descomposició del mercat mundial que la pandèmia del coronavirus i ara la guerra a Europa han accelerat. Recordem també que el govern americà fa uns mesos va formar un front amb Anglaterra, Austràlia i Nova Zelanda amb

l'objectiu de vigilar els mars de la Xina.

En el cas de la 9a cimera de les Amèriques els objectius que persegueix Biden són aturar l'enorme migració que es desenvolupa via Centreamèrica-Mèxic cap als Estats Units que ha fet salts en aquests últims anys i obrir el camí a les seves empreses imperialistes per a l'exploració de les primeres matèries i dels recursos naturals del subcontinent d'acord amb el gir de la transició energètica.

En el cas de Mèxic, els objectius del govern imperialista, expressats a través de l'ambaixador americà que actua com si fos el N.º 2 del país, són brutals:

a.- El país té una frontera de 3 mil quilòmetres amb els Estats Units (el mur de Trump va fracassar), però a la part més estreta, al sud-est, (l'Istme de Tehuantepec que va del Golf de Mèxic a l'oceà Pacífic), hi ha només 300 km.

El govern està construint el ferrocarril de l'Istme de Tehuantepec. Els analistes comencen a parlar que aquests 300 km seran vigilats per l'exèrcit mexicà. Obrador li ha donat un gran impuls a les forces armades, assignant-los tasques de la major importància econòmica i política (control de ports, duanes...). Aquests 300 km seran un mur de contenció dels migrants que vénen del sud?

b.- Al mateix temps l'ambaixador americà recorrent el país, juntament amb el secretari d'Hisenda de Mèxic, ha reunit governadors de diferents estats del país amb l'objectiu, segons l'ambaixador, de "... identificar i avançar en oportunitats d'in-

versió, desenvolupament econòmic, metes ambientals i esforços contra el canvi climàtic, desenvolupament de la força laboral entre altres tasques".

L'ambaixador comportant-se alhora com a representant de les grans empreses tecnològiques imperialistes assenyala "... que ha dialogat amb empreses com Amazon, Microsoft, Mercat Lliure, Uber... que estan disposades a invertir al sud-est mexicà..."

La resistència del govern d'Obrador.

La NO invitació per part del govern de Biden, a Cuba, Veneçuela, Nicaragua a la 9a Cimera ha portat Obrador a expressar la seva negativa a ser present a la Cimera que es realitzarà a Los Angeles, Califòrnia. La seva posició ha arrossegat els governs "progressistes" del subcontinent, a manifestar també el seu rebuig a la Cimera. Uns no hi seran presents (Bolívia), altres assistiran (Argentina, Xile, Hondures) manifestant el seu desacord.

Serà un fracàs la 9a Cimera de les Amèriques? Sí i no. Mostrarà el rebuig formal dels governs "progressistes", contra les exclusions que fa el govern Biden, però quant a la política de "la transició energètica", de pillatge de les matèries primeres i recursos naturals, hi haurà una resposta per part de els governs "progressistes"?

Recordem que el representant d'Obrador a la reunió de la COP 26 a Glasgow, va votar el gir cap a la transició energètica.

Correspon als treballadors i als pobles, a través de la lluita organitzada defensar la sobirania sobre els seus recursos.

Els nostres compromisos ...

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1ª 3A). 28004 - Madrid Telèfon:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'hs en Twitter: @posicuarta